

8 maart is geen abstracte herdenking:
het is een dag van strijd voor de rechten van vrouwen.

Daarom kiezen we dit jaar voor een concrete, maar heldere boodschap:
ben je syndicalist, dan ben je ook feminist. Punt.

In een context waarin de Arizona-regering de ene na de andere asociale afbraakmaatregel erdoor duwt, moet deze politieke evidentie herhaald en benadrukt worden. De constante aanvallen op werknemersrechten, de sociale zekerheid en de openbare diensten zijn onlosmakelijk verbonden met gender. Want ze treffen in de eerste plaats vrouwen, die zich vaker in onzekere werkomstandigheden bevinden. Bovendien nemen ze ook het grootste deel van de zorgtaken op zich en worden ze zelfs in 2026 nog steeds geconfronteerd met loonongelijkheid.

Ons moreel kompas wijst eenduidig de weg: richting de emancipatie van alle vrouwen. Dat betekent een waardig loon, gelijke sociale rechten, effectieve toegang tot gezondheidszorg en een samenleving waar geweld niet wordt geduld. En precies die kernwaarden worden door de Arizona-hervormingen keer op keer onderuitgehaald.

8 maart is een dag van strijd, want syndicalisme is feminisme

“Syndicalist, dus feminist” is niet zomaar een slogan: het is een richtlijn die emancipatie onderstreept. Echte gelijkheid betekent dat je waardig kan leven van je werk; dat je sociale rechten niet afhankelijk zijn van een partner of werkgever; en dat je toegang hebt tot openbare diensten die ervoor zorgen dat er meer tijd vrijkomt en je onafhankelijkheid garanderen.

Op 8 maart mobiliseren wij voor een radicale koerswijziging. Sluit je aan bij de campagne, verspreid de boodschap en neem deel aan de acties: sociale rechtvaardigheid is feministisch, en feminisme is syndicalisme.

abvv.be/8maart

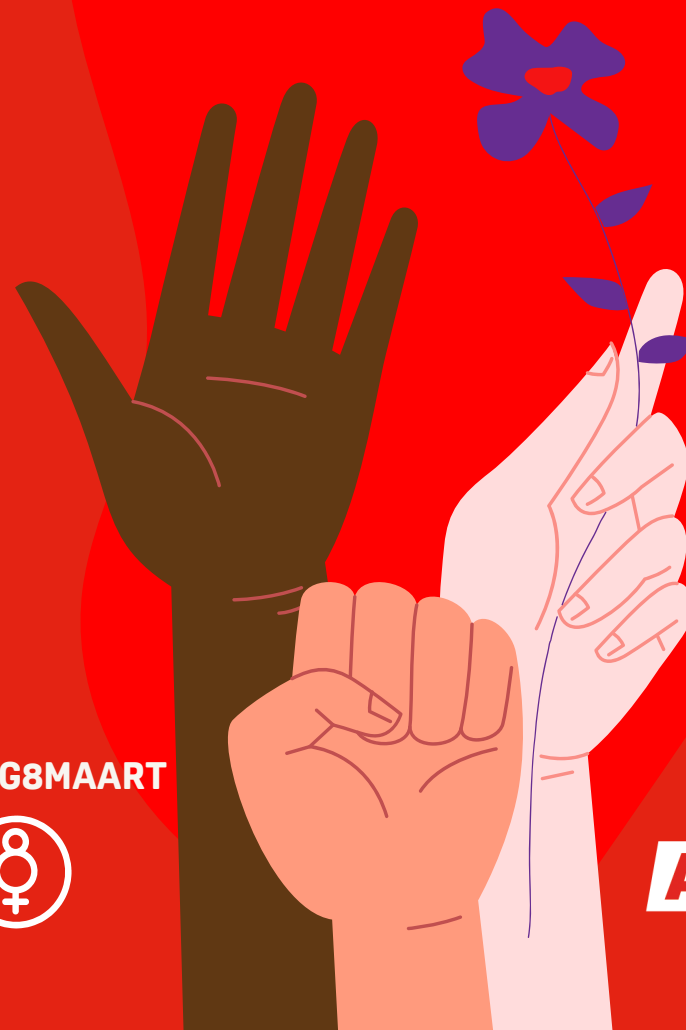

#STAKING8MAART

ABVV

**SYNDICALIST
DUS
FEMINIST
STOP ARIZONA!**

Asociaal beleid? Antifeministisch!

Lonen geblokkeerd, ongelijkheid muurvast

Doordat de loonmarge nog tot 2027 volledig geblokkeerd is, staat elke poging om de loonkloof te verminderen eveneens in de ijskast. Vrouwen zijn nu eenmaal oververtegenwoordigd in de zogenaamde “vrouwelijke” en onderbetaalde sectoren (zorg, schoonmaak, handel, persoonshulp). En ondanks dat dit essentiële sectoren zijn, worden de vrouwelijke werknemers hier niet naar verloond. De loonkloof blijft te groot. Dit is een politieke keuze, waarbij onderverloning systematisch voorkomt in sectoren en functies waar vrouwen in de meerderheid zijn.

Wij eisen:

- Verhoging van het minimumloon richting 17 euro per uur
- Volledige omzetting van de Europese richtlijn inzake loontransparantie

Werkloosheid: richting georganiseerde afhankelijkheid

De beperking van werkloosheidsuitkeringen tot twee jaar duwt vooral vrouwen richting armoede. Dit versterkt hun economische afhankelijkheid, zeker voor samenwonenden die getroffen worden door een nog strenger precair statuut.

Wij eisen:

- Geen beperking tot twee jaar
- Individuele begeleiding
- Afschaffing van het samenwonendenstatuut en individualisering van rechten

Flexibilisering: gevangen in een kooi van valse vrijheid

“Vrijwillige” overuren, een uitbreiding van nachtwerk dat ook nog eens minder betaald wordt, annualisering van de arbeidstijd, uitbreiding van flexi-jobs: deregulering versterkt de onvoorspelbaarheid van het aantal werkuren en voert de druk op werkneemsters verder op. Daardoor zien we bij vrouwen ook steeds vaker onderbroken loopbanen, onvrijwillig deeltijds werk en een steeds minder haalbare combinatie van werk en gezin.

Wij eisen:

- Werkzekerheid en voorspelbare werkuren
- Degelijke verloning
- Geen overheidssteun voor precare arbeidsvormen
- Omkadering van de flexibiliteit

Zonder openbare diensten geen gelijkheid

Toegang tot kwaliteitsvolle kinderopvang en zorgdiensten voor afhankelijke personen is cruciaal om de tewerkstelling van vrouwen te bevorderen. Zonder massale publieke investeringen zijn het opnieuw vrouwen die hun werktijd verminderd zien worden en daarmee noodgedwongen de arbeidsmarkt achter zich moeten laten.

Wij eisen:

- Structurele herfinanciering van de kinderopvang
- Toegankelijke zorgdiensten voor alle zorgbehoevende naasten

Pensioenen: vrouwelijke loopbanen extra hard getroffen

De verstrengde voorwaarden voor het vervroegd pensioen, de nieuwe norm van voltijds werk, het bonus-malus-systeem, 35 effectieve jaren: dit zijn stuk voor stuk regels die geen rekening houden met onderbroken loopbanen en onvrijwillig deeltijds werk. Ze leiden dus stevast tot lagere pensioenen voor vrouwen.

Wij eisen:

- Loopbaanvoorwaarden op maat van vrouwen
- Geen afstraffing voor gelijkgestelde periodes
- Weg met de pensioenmalus

Langdurig zieken: dubbel gestraft

Het versterken van bepaalde sancties en verplichte re-integratie is een besparingsmaatregel ten koste van de meest kwetsbaren. En dat zijn opnieuw voornamelijk vrouwen, die veel vaker de verantwoordelijkheid voor familiale zorgtaken op zich nemen.

Wij eisen:

- Afschaffing van sancties
- Aangepaste en gepersonaliseerde re-integratietrajecten
- Uitbreiding van de periode van gewaarborgd loon

Abortus: rechten terug “in de frigo”

Hoe je het ook draait of keert, het uitstellen van de uitbreiding van het recht op abortus is een stap achteruit. Het beschikkingsrecht van vrouwen over hun eigen lichaam is niet onderhandelbaar.

Wij eisen:

- Volledige depenalisering
- Wettelijke termijn van minstens 18 weken
- Afschaffing van de verplichte bedenktijd

Geweld: vaker en meer door precare situaties

Hoe meer en vaker iemand zich in een precare situatie bevindt, hoe vaker die wordt blootgesteld aan geweld. Het Arizona-beleid maakt vrouwen dus kwetsbaarder voor geweld op het werk én in de privésfeer.

Wij eisen:

- Onvoorwaardelijke bescherming en begeleiding
- Nultolerantie voor seksisme, intimidatie en alle vormen van geweld op het werk
- Erkenning en preventie van feminicide

ABVV.BE/8MAART